

med, at hun er blevet slæbt gennem omskæring, fornærelse og tvangsgæsteskab, indespærring og voldtægt. Det gør, at Socialdemokratiet har en kende svært ved at tage et sådant forslag her seriøst, for nu at sige det meget direkte.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Et øjeblik. Ønsker hr. Langballe ordet? Udmærket, så får hr. Langballe ordet som ordfører, og senere som ordfører for forslagsstillerne de resterende 5 minutter.

Jesper Langballe (DF):

Det burde jeg vistnok have sagt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er helt i orden.

Jesper Langballe (DF):

Til det sidste, hr. Morten Bødskov sagde, har jeg kun at sige, at det er et referat af filmen. Det var det, filmen handlede om, og som jeg refererede. Hvis ikke det skulle være tilladt, så vil jeg sige, at ytringsfriheden virkelig er i fare.

Ytringsfriheden er måske det allerkosteligste gode, en vestlig civilisation byder sine borgere, men en af de største fejltagelser, lovgivningsmagten kan begå, er at tage ytringsfriheden for givet, at se den som et evigt varende gode, der er beskyttet af grundloven, og som så ellers kan skotte sig selv.

Ytringsfriheden vil bestandig være under pres, og presset vil bestandig finde nye anledninger til at begrænse ytringsfriheden, hvis ikke Folketinget med årvågenhed vogter over den. Venstreintellektet hertillands hader jo f.eks. ytringsfriheden.

Da den hollandske filminstruktør Theo van Gogh var blevet brutalt myrdet ved knivstik på åben gade af en fanatisk muslimsk fundamentalist som hævnakt for hans væsentlige film »Submission«, opfyldte Danmarks Radio og TV 2 deres selvfølgeligelige kulturelle og samfundsmæssige orienteringspligt ved at vise filmen. Hvis det ikke var sket, ville man med rette have anklaget de to tv-kanaler for at forsømme deres public service-forpligtelser.

Reaktionen var som bekendt en bebudet straffesag mod DR og TV 2, angiveligt krævet af en række herboende muslimer, efter straffelo-

vens § 140. Deres religiøse følelser var krænkede ved, at kanalerne havde vist filmen, forlød det.

Så viste det sig siden, som ministeren har været inde på, at disse sagsøgere slet ikke fandtes, og at sagen var iscenesat af en anløben og over-smart advokat i håb om, at han siden ville finde interesserede sagsøgere.

Men i mellemtiden erklærede muslimske imamer deres sympati for en sådan straffesag, og dermed lå det jo i kortene, at blasfemiparagraffen før eller siden ville blive brugt som våben under de religiøse modsætningsforhold, der i dag er kommet til at gælde i den vestlige verden. Det vil sikkert aldrig skorte på krænkede religiøse følelser, et meget tvivlsomt kriterium for gennemførelse af straffesager.

Kl. 15.40

Vi er jo inde i en gråzone, der er overladt til fortolkninger: Hvornår er man krænket? Hvornår er der tale om forhånelser? Hvornår er der tale om spot?

Vi har så meget tillid til vores retsvæsen, at vi ikke tror på, at tv-stationer i en sag som denne her vil blive dømt. Men der kan opstå andre sager, hvis indhold er mindre selvindlysende, og under alle omstændigheder vil blasfemiparagraffen kunne bruges til at rejse en bølge af tidrøvende og opslidende chikanesager mod religiøse modstandere. Alene det, at man kan banke folk møre ved hele tiden at rejse den slags sager, hver gang man påstår at føle sig krænket, er en belastning. Én ting er vi i hvert fald overbevist om: Vorherre behøver ikke vores retsbeskyttelse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Justitsministeren har redegjort for paragraffens indhold og betydningen af paragraffen, de ord, der står i den, så det skal jeg undlade at gøre, men blot henvise til, hvad ministeren sagde i den anledning.

Det er jo fristende at ophæve en bestemmelse, som ikke har været brugt i over 60 år. Det er fristende, for hvis ikke den har været brugt, så kan man spørge: Har den så været nødvendig? Men det behøver jo ikke være således, at fordi en paragraf ikke har været benyttet, er den overflødig. Vi har den opfattelse, at det er godt og rigtigt, at bestemmelsen står i straffeloven.